YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
24 päivänä lokakuuta 2001 *

Asiassa C-186/01 R,

jonka Verwaltungsgericht Stuttgart (Saksan liittotasavalta) on saattanut EY 243 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Alexander Dory

vastaan

Saksan liittotasavalta

ennakkoratkaisun miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40) 2 artiklan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Verwaltungsgericht Stuttgart on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 4.4.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 30.4.2001, EY 234 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, s. 40) 2 artiklan tulkinnasta.

2 Tämä kysymys on esitetty asiassa, jossa kantajana on Dory ja vastaajana Saksan liittotasavalta. Kansallisessa tuomioistuimessa nostamallaan kanteella kantaja vaatii kyseistä tuomioistuinta toteamaan, että häntä ei voida lainmukaisesti velvoittaa suorittamaan asevelvollisuuttaan. Dory korostaa, vedoten asiassa C-285/98, Kreil, 11.1.2000 annettuun tuomioon (Kok. 2000, s. I-69), että perustuslain 12 a §:n 1 momentin mukainen miesten asevelvollisuus on vastoin yhteisön oikeutta ja erityisesti miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatetta, ja että sillä syrjitään miehiä laittomasti.

3 Näissä olosuhteissa Verwaltungsgericht Stuttgart on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

Onko se, että Saksan asevelvollisuus koskee ainoastaan miehiä, ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa?

4 Dory on pyytänyt yhteisöjen tuomioistuimeen 28.9.2001 saapuneella kirjeellä yhteisöjen tuomioistuinta antamaan EY 243 artiklan nojalla määräyksen, jolla Saksan liittotasavalta velvoitettaisiin lykkäämään Kreiswehrersatzamt Schwäbisch Gmündin (kutsuntaviranomainen) 24.9.2001 tekemän päätöksen, jolla Dory kutsuttiin suorittamaan asevelvollisuuttaan 5.11.2001 alkaen (jäljempänä riidanalainen päätös), täytäntöönpanoa siihen saakka, että yhteisöjen tuomioistuin on antanut ennakkoratkaisupyyntöä koskevan tuomionsa.

5 Siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuin katsoo, että se ei ole toimivaltainen määräämään tällaisesta toimenpiteestä, Dory pyytää sitä toimimaan niin, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen myönnetään hänelle.

6 Heti aluksi on todettava, että ennakkoratkaisumenettelyn yhteydessä yhteisöjen tuomioistuin ei ole toimivaltainen ottamaan käsiteltäväkseen välitoimihakemusta.

7 EY 242 ja EY 243 artikla ja työjärjestyksensä 83 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin toimivaltainen päättämään välitoimista yhtäältä silloin, kun pyydetään siltä sen käsiteltävänä olevan kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, ja toisaalta silloin, kun sen käsiteltäväksi saatetun asian asianosainen pyytää kyseiseen asiaan liittyviä välitoimia.

8 Nämä määräykset eivät koske ennakkoratkaisumenettelyä, joka perustuu kansallisten tuomioistuinten ja yhteisöjen tuomioistuimen väliseen selkeään tehtävien jakoon, jossa yhteisöjen tuomioistuin on ainoastaan toimivaltainen lausumaan mielipiteensä yhteisön lainsäädännön, jonka soveltamista kansallisessa tuomioistuimessa vireillä oleva asia koskee, tulkinnasta tai pätevyydestä, ja jossa tällaisen asian ratkaiseminen kuuluu kansallisen tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan (ks. asia 36/79, Denkavit Futtermittel, tuomio 15.11.1979, Kok. 1979, s. 3439, 12 kohta; yhdistetyt asiat 36/80 ja 71/80, Irish Creamery Milk Suppliers Association ym., tuomio 10.3.1981, Kok. 1981, s. 735, 5 ja

7 kohta; Kok. Ep. VI, s. 29 sekä ennakkoratkaisumenettelyn yhteydessä esitetyn väliintulohakemuksen osalta asia C-181/95, Biogen, määräys 26.2.1996, Kok. 1996, s. I-717, 5 kohta).

9 EY 234 artiklalla on nimittäin toteutettu yhteisöjen tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välitön yhteistyö ottamalla käyttöön sellainen menettely, joka ei tarkoita riidan ratkaisemista ja jossa asianosaisilla ei ole aloitevaltaa ja jossa heitä kuullaan ainoastaan oikeudellisista seikoista, siten kuin kansallinen tuomioistuin on rajannut ne (ks. asia 44/65, Singer, tuomio 9.12.1965, Kok. s. 1191, 1199; asia 62/72, Bollmann, tuomio 1.3.1973, Kok. 1973, s. 269, 4 kohta ja asia C-261/95, Palmisani, tuomio 10.7.1997, Kok. 1997, s. I-4025, 31 kohta).

10 Koska oikeudenkäyntimenettely ja EY 234 artiklassa säädetty ennakkoratkaisumenettely eroavat huomattavasti toisistaan, jälkimmäiseen ei pitäisi nimenomaisen säännöksen puuttuessa soveltaa sääntöjä, jotka on tarkoitettu ainoastaan oikeudenkäyntimenettelyä varten (ks. oikeudenkäyntikulujen osalta em. asia Bollmann, tuomion 5 kohta).

11 Väliaikaismääräysten suhteen yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, että EY 10 artiklassa vahvistetun yhteistyöperiaatteen perusteella kansallisten tuomioistuinten asiana on turvata yhteisön oikeuden oikeussääntöjen välittömään oikeusvaikutukseen perustuva yksityisten oikeussuoja (asia C-213/89, Factortame ym., tuomio 19.6.1990, Kok. 1990, s. I-2433, 19 kohta; Kok. Ep. X, s. 453).

12 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa erityisesti, että yhteisön oikeuden nojalla kansallisella tuomioistuimella on oltava mahdollisuus antaa väliaikaismääräyksiä, kun sen käsiteltävänä on yhteisön oikeuteen perustuvia vaatimuksia, ja että kansallisissa tuomioistuimissa yhteisön oikeuden perusteella yksityisille oikeussubjekteille annettava väliaikainen oikeussuoja ei voi vaihdella sen mukaan, riitauttavatko nämä kansallisen lainsäädännön yhteensopivuuden yhteisön oikeuden kanssa vai johdettuun oikeuteen kuuluvien yhteisön toimien

pätevyyden (ks. asia C-143/88, Zuckerfabrik Süderdithmarschen ja Zuckerfabrik Soest, tuomio 21.2.1991, Kok. 1991, s. I-415, 19 ja 20 kohta; Kok. Ep. XI, s. 29).

13 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuimella ei selvästikään ole toimivaltaa käsitellä Doryn tekemää välitoimihakemusta. Näin ollen hakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

Välitoimihakemus jätetään tutkimatta.

Annettiin Luxemburgissa 24 päivänä lokakuuta 2001.

R. Grass
kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias
presidentti